

‘Adam kā khalā

Havā ke jhoñke idhar jo ā’eñ to un se kahnā

Yahāñ ko’ī aisī shai nahīñ jise vuh le jā’eñ sāth apne

Yahāñ ko’ī aisī shai nahīñ jise ko’ī dekh kar yih socce

Kih yih hamāre bhī pās hotī

Yahāñ ko’ī rah rau nahīñ hai nah ko’ī manzil

Yahāñ andherā nahīñ ujālā nahīñ ko’ī shai nahīñ hai

Guzarte lamhoñ ke ātashīñ pā’oñ is jagah pai bah pai ravāñ haiñ

Har ek shai ko sujhāte jāte har ek shai ko jalāte jāte miṭāte jāte

Har ek shai ko sujhāte jāte kih kucch nahīñ hast se bhī ḥāṣil

Havā ke jhoñke idhar jo ā’eñ to un se kahnā

Yih sab ma’ābad yih shahr gā’oñ

Fasānah-e zīst ke nishāñ haiñ

Magar har ik dar pah jā ke dekhā har ek dīvār rond ḍālī har ek rozan ko dil samajh kar

Yih bhed jānā

Guzarte lamhoñ ke ātashīñ pā’oñ har jagah pai bah pai ravāñ haiñ

Kahīñ miṭāte kahīñ miṭāne ke vāste naqsh-e nau banāte

Ḥayāt-e raftah ḥayāt-e ā’indah se milegī yih kaun jāne

Havā ke jhoñke idhar jo ā’eñ to un se kahnā

Har jagah dām dūrīyoñ kā bicchā huvā hai

Har ek jagah waqt ek ‘afrīt kī taraḥ yūñ khaṛā huvā hai

Kih jaise vuh kā’ināt kā ‘aqs-e be karāñ ho

Kabhī fareb-e kḥayāl ban kar kabhī kabhī bhūl kar shu’ūr-e jamāl ban kar

Shikār kī nātavāñ naḥar ko sujhā rahā ho

Har ek shai se mirā nishān-e ‘adam ‘ayāñ hai

‘Adam bhī daryozah gar hai merā mire hī bal par ravāñ davāñ hai

Havā ke jhoñke idhar jo ā’eñ to un se kahnā

Fasānah-e zīst kā jhulastā huvā ujālā bhī miṭ ccukā hai

Magar vuh miṭ kar ko’ī andherā nahīñ banā hai

Kih is jagah to ko’ī andherā nahīñ ujālā nahīñ yahāñ ko’ī shai nahīñ hai